

Sygn. akt IV KO 124/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **B. C.**

skazanego za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 24 listopada 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 stycznia 2004 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 25 listopada 2002 r., sygn. akt V K (...),

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania  
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z 29 stycznia 2004 r., po rozpoznaniu apelacji obrońcy, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z 25 listopada 2002 r., skazujący B. C. na karę dożywotniego pozbawienia wolności za popełnienie zbrodni z art. 148 § 2 pkt 3 k.k., w ten sposób, że: przyjął, iż czyn zarzucony oskarżonemu wypełniał znamiona przestępstwa z art. 148 § 1 k.k.; uchylił orzeczenia o pozbawieniu skazanego praw publicznych i o ograniczeniu z art. 77 § 2 k.k. W sprawie nie wywiedziono kasacji.

Dotychczas do Sądu Najwyższego wpłynęły dwa osobiste wnioski skazanego o wznowienie postępowania. Pierwszy, zarządzeniem z 27 marca 2019

r. na podstawie art. 120 § 2 k.p.k., uznano za bezskuteczny, a co do drugiego, postanowieniem z 29 września 2020 r., odmówiono jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

W aktualnie złożonym wniosku B. C. zażądał wznowienia postępowania w swojej sprawie, stwierdzając, że jest niewinny.

Wniosek okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym.

Przede wszystkim pismo skazanego nie zawierało argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie treści złożonego przez skazanego wniosku z podstawami wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Wnioskodawca nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu zasadności żądania wznowienia postępowania, ograniczając się do kwestionowania oceny materiału dowodowego w sprawie oraz do krytyki procedowania organów wymiaru sprawiedliwości. Tymczasem zeznania K. L. i G. S. były przedmiotem drobiazgowej kontroli apelacyjnej i ich ocena dokonana przez Sąd *meriti* spotkała się z pełną aprobatą Sądu odwoławczego. Wobec tego subiektywne przekonanie skazanego o niesprawiedliwości wydanych w jego sprawie orzeczeń w żadnym wypadku nie mogło być uznane za okoliczność o charakterze *propter nova*.

Wobec tego, że okoliczności wskazane przez B.C. nie mogły nawet hipotetycznie stanowić podstawy do wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., Sąd Najwyższy, bez wzywania strony do uzupełnienia braków formalnych, odmówił przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k.